

ชิงอินโดนีเซีย

กรมส่งเสริมการเกษตร

กองส่งเสริมพืชสวน

ผู้แต่ง

จิรายุอิน จันทรประสงค์

คณะผู้จัดทำ

นายสมชาย สุนทรสิงห์ (ที่ปรึกษา)

นายโอฬาร พิทักษ์

นางภาวณา อัคระประภา

นายทวีพงศ์ สุวรรณโร

นายเศรษฐพงศ์ เลชะวัฒนะ

นายอภิชาติ สุวรรณ

ลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับชิงอินโดนีเซีย

ชิงอินโดนีเซียอยู่ในสกุล *Tapeinochilus* Miq. วงศ์ ZINGIBERACEAE สกุลนี้มีประมาณ 15 ชนิด เป็นไม้เนื้ออ่อนอายุหลายปี มีลักษณะใกล้เคียงกับสกุลเอื้องหมายนา (*Costus*) เป็นไม้เนื้ออ่อน มีเหง้าใต้ดิน ลำต้นเหนือดินแตกเป็นกอ ใบเดี่ยวเรียงเวียนสลับช่อดอกเกิดบนปลายลำต้นเหนือดิน หรือแทงออกมาจากดินโดยตรง บนลำต้นที่ไม่มีใบกาบรองดอกสีแดง เรียงเวียนสลับดอกสีเหลืองหรือสีน้ำตาล แต่ละกาบรองดอกรองรับ 1 ดอก เกสรตัวผู้ที่ไม่สมบูรณ์ 1 อันเปลี่ยนไปมีลักษณะคล้ายกลีบดอก เกสรตัวผู้ที่ไม่สมบูรณ์ด้านข้างมีขนาดเล็กพืชในสกุลนี้มีถิ่นกำเนิดในมาเลเซีย อินโดนีเซีย นิวกินี ทางตะวันออกเฉียงเหนือของออสเตรเลีย

พืชในสกุลนี้มีการนำเข้ามาปลูกเป็นไม้ประดับ 1 ชนิด คือ ชิงอินโดนีเซีย

ชื่อไทย : ชิงอินโดนีเซีย, เล็บเหยี่ยว

ชื่อสามัญ : Indonesian Wax Ginger; Indonesian Ginger; Malaysian Ginger; Giant Spiral Ginger; Pineapple Ginger

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Tapeinochilus ananassae* Hassk.

วงศ์ : Zingiberaceae

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ไม้เนื้ออ่อน มีเหง้าใต้ดิน อายุหลายปี สูงได้ถึง 2.5 เมตร ลำต้นบอบบาง แตกกิ่ง ใบรูปไข่กลับ แฉกๆ ปลายใบแหลมใบยาวได้ถึง 15 เซนติเมตร ช่อดอกแทงออกจากเหง้าโดยตรงช่อตั้งตรง ยาว 0.05 - 1 เมตร ตัวช่อดอกรูปไข่ กว้าง 10 เซนติเมตร ยาว 15 - 20 เซนติเมตร มีลักษณะคล้ายผล สับประดาภายในประดับสีแดงหรือแดงเข้ม แข็ง เกลี้ยง เป็นมัน ปลายแหลมและโค้งออก มีประมาณ 12 ชั้น เรียงเวียนซ้อนทับกัน เป็นทรงกลม ดอกมีสีเหลืองสดตัวดอกสั้นกว่ากาบรองดอกเล็กน้อย

- นิเวศวิทยา** : เป็นพืชที่เจริญได้ดีในที่ที่มีร่มเงาสูง
- การกระจายพันธุ์** : มีถิ่นกำเนิดที่โมลุกคัส มาเลเซียถึงออสเตรเลีย
- การขยายพันธุ์** : แบ่งตัดลำต้นปักชำ, แยกกอ
- ประโยชน์** : พืชต้นนี้นำเข้าไปยังฮาวายในปี 1959 ปลูกเป็นไม้ตัดดอก และไม้ประดับในที่ที่มีร่มเงา ในไทยมีการปลูกเลี้ยงบ้างแต่ไม่เป็นที่แพร่หลายนักช่อดอกของเล็บเหยี่ยว มีความสวยงามและใช้เป็นไม้ตัดดอกได้ดี

หมายเหตุ ทั้งสกุล *Costus*, *Tapeinochilos* เคยถูกจัดอยู่ในวงศ์ COSTACEAE แต่ภายหลังถูกย้ายมาอยู่ในวงศ์ Zingiberaceae